

да са врати оу дома си. И защо то на добродѣтелни тѣ юнацы дѣши тѣ, когато са срѣтатъ спрагата, за то Юна-данъ като видѣ Давіда, дѣто отговараше живо и сучтиво, залюби го отъ всички тѣ си дѣшъ, и завѣща съ него завѣтъ, и съвлече връхънъ тѣ си дрехъ и дрѣги одежды и поаса си даже до меча и лѣка си, и даде ги на Давіда. А Саулъ постави го надъ военски мѣжи и вѣше сугоденъ Давіда предъ очи те на всички тѣ челоуѣцы. Но когато са врацаше отъ побѣдъ тѣ Давіда съ Саула, излязохъ дѣвѣцы: (момы) и жены на срѣтеніе на Саула цара отъ всички тѣ градове Ісра-йлевы съ пѣсни и скачаніе, съ радость съ тимбани и гѣсли и ликове и пѣхъхъ: Повѣди Саулъ съ своитѣ тызаци, а Да-вѣдъ съ свои тѣ тмы (множества голѣми). Саулъ за то раз-гнѣваса твърдѣ и рече: що остана да има той и царство то? А отъ оутрешный день нападаше дѣхъ лѣкавый на Саула, и Давіда мѣ поаше съ гѣсли тѣ, каквото и всички тѣ дни средъ дома: А Саулъ взе едно копѣе и рече да порази, Даві-да додѣ срѣщѣ мѣ поаше: но Давіда са оуклони, и отвѣгна отъ нечаянъ тѣ смърть. Тога оуплашиса Саулъ отъ Давіда, зато то видѣ дѣто Господь вѣше отъ камъ него. Отдалечи го отъ себе си и постави го тысященика.

§. 91. Давідова женидба.

Саулъ вѣше са обѣщалъ да даде на Давіда първѣ тѣ си дѣщерѣ, коато са именѣкаше Меревъ, но не изпълни обѣ-щаніе то си. Защо то тѣхъ даде на Адриила. А Мелхоло втора та мѣ дѣщера залюви Давіда, и като са извѣсти то на Саула, мѣ ги сугодно, защо то рече: да мѣхъ дамъ, за да мѣ вѣди за съблазненіе. Саулъ мысляше да вдаде Даві-да въ рѣцѣ тѣ на инопламеницы тѣ и зато предложи мѣ ново предложеніе, чрезъ дворны тѣ си отроцы; сир. да иде да оубіе сто инопламенницы и така да го направи цар-скій зать. Давіда отиде и мѣ оуби двѣстѣ Філістѣмляни; и истина зать на царѣ. Саулъ отъ когато видѣ, чи Господь вѣше съ Давіда, защо то на всако сраженіе Давіда побѣжда-